

Barbara Więżik

"Tradycje teatru plebejskiego w komediach Aleksandra Fredry", Emil Stadnik, "Acta Universitatis Wratislaviensis" No 298, "Prace Literackie" XVIII, Wrocław 1976 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/3 (65), 185

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ STADNIK Emil: Tradycje teatru plebejskiego w komediach Aleksandra Fredry. "Acta Universitatis Wratislaviensis". Nr 298. Prace Literackie XVIII, Wrocław 1976, s. 67-83.

Przedmiotem rozważań jest funkcjonowanie tradycji teatru plebejskiego w twórczości komediowej Aleksandra Fredry. Posługując się proponowanym przez I. Sławińską ("Struktura dzieła teatralnego") modelem analizy teatralnej, wskazuje autor obecność wątków i schematów znamienych dla komedii plebejskiej w różnych przekrojach strukturalnych komedii Fredrowskiej: 1) w koncepcji zdarzenia dramatycznego (elementy improwizacji, przebieganki, nieporozumienia, podstęp); 2) w kreacji poszczególnych postaci (automatyzacja, konwencjonalność typów); 3) w organizacji czasu i przestrzeni.

BP/65/46

Bb.W.

/II/ STĘPIEŃ Marian: Spór o spuściznę po Stanisławie Brzozowskim w latach 1918-1939. Kraków 1976, WL, ss. 219, zł 30,-

Autor przedstawia wyniki badań nad recepcją dzieł Stanisława Brzozowskiego w okresie międzywojennym. Referuje przemiany stanowisk wobec tej twórczości na przestrzeni dwudziestolecia, problematyzując je zarazem według postaw ideowych i krytycznoliterackich ich autorów. Ukazuje więc spojrzenia na Brzozowskiego-ideologa, filozofa, krytyka literackiego, referuje polemiczne wobec siebie stanowiska wynikające z odmiennych tendencji ideowych (lewica, sanacja, nurt katolicki). Osobne rozdziały poświęca tym twórcom kultury, których uważa za spadkobierców Brzozowskiego: Kołaczkowskiemu, Wyce, Frydemu, Szytkowskiemu.

BP/65/47

J. K.-H.